

י"ח חמוז
6 יולי
יום ו'

לאחר שהוז הבטיחני שהאניה לגנין חגיע ציום השבת הבאה
לקושטא החלטתי לנסוע באניה זו. היא מפליגה מחר קרוב ל-11 לפה"צ.

דברתי עם ביילינסון על אפשרות הפלח ההנהלה. הוא
מציע להנהלה חדשה את קפלנסקי, ברל אהרונביץ, ברלין, סולד וקיש.
הצעה זו לדעתי אין לה יסוד. ברלין לא יסכים שהפועלים יקבלו 3
והמזרחי אחד. אנו מצדנו לא מעוניינים כלל וכלל להיות בהנהלה.
לציונות הכללית אין פה כמעט ביאת כוח. אני הצעתי העברת
האבסקוטיבה כולה לירושלם מלבד אחד בלונדון: סוקולוב, בחור
נשיא ההסתדרות. בירושלם ששת: סולד וקיש, גרינבוים ורופין,
אויסיש, ין וברלין. לאנגלו סכסים יש כאן שנים, לציונות הותיקה
אוישישקין, לנו ולגרמנים השמאליים רופין, לשמאל העכמי גרינבוים,
למזרחי ברלין. אבסקוטיבה תרכוש לעצמה אמן כללי וחובל לרפא את
פצעי ההסתדרות לאחר כל מה שעבר עליה.

י"ט חמוז
7 יולי
יום ז'

נסעתי לגומרוק. לאחר שהתפצית כבר לוקחו לאניה
קראני הוז והתחיל לעורר בי ספקות אם כדאי לי לנסוע באניה.

הוברר שכל ההבטחות שהבטיחני קודם אין להן יסוד. במשרדו היו כמה מהגדוד השמאלי הנוסעים "להתישב" ברוסיה. גמרתי לא לנסוע באניה ושבתי הביתה כלעומת שבאתי עם המטען שלי. טלפנו לקונסול הצרפתי אם יעשה לי הויזה הסורית, אולם משרדו היה כבר סגור. הוז נסה בכל זאת אה"צ, ובשעה 6 בערב נסעתי לקונסול ועשה לי הויזה. מתחילה דוש 126 גרוש - פי שלשה מהרגיל, כי זהו "פול אורטיים" לחת ויזה לפנות ערב. אולם הקונסול עצמו הטליט לעשות מזה רק חצי "אורטיים" - ושלמתי 84 גרוש - בזכות היותי סופר כפי שאמר לי.

כ' חשו
8 יולי
יו"א

בשש וחצי בבוקר יצאתי ברכבת לחיפה. פה חכו לי ארשטין, יבלונקין וזוטלובסקי. מיד לקחו לי אוטו ובקשר וחצי יצאתי לבירות. באחת עשרה פחות 6 עברתי את עכו. מפה מתחיל כביש טוב. לרס אל נקורה הגענו באחת עשרה וחמשה. התחנה האנולית עומדת על הכף. בדקו פה הפספורטים - שוטר אנגלי -, ובקוד חמשה רגעים הגענו לתחנה הצרפתית. פה בודקים גם החפצים. התענינו רק בחיק הנירות שלי, את המזודות לא פתחו. שהינו פה כעשרים רגע, ובשחים עשרה פחות 6 יצאנו לדרך. לפני צור חנינו כעשרים רגע.

1941